

bygge den Udtalelse, jeg fremsatte, at man fra alle Sider maa se med Sympati paa de Bestræbelser, der udfoldes for at iværksætte og holde Arbejdet i Gang, men at man dertil maa knytte det absolutte Ønske og Krav til Regeringen — og jeg haaber, at Regeringen vil udtale sig derom —, at den bestræber sig for at tilvejebringe en varig Fred, saaledes at ordnede Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere igen kan blive oprettet.

Jeg har endnu kun at omtale et enkelt økonomisk Spørgsmaal, som ogsaa presser paa, men jeg skal gøre det ganske kort. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om vi kan vente i den nuværende eller i den kommende Samling Fremsættelse af Forslag til Lov om Fornyelse eller Forlængelse af Huslejeloven. Der er fremsat Udtalelser, som gaar ud paa, at der til den høje Regering er indbragt Andragende om helt at ophæve nogle af de vigtigste af Bestemmelserne i Huslejeloven, navnlig den for Lejerne allerbetydningsfuldeste, nemlig Opsigelsesbestemmelsen. Jeg vil bede den højtærede Regering berolige alle dem, der har troet, at Huslejelovens Ophævelse eller Forringelse stod paa Dagsordenen. Jeg personlig hører ikke til dem, der i saa Henseende trænger til Beroligelse, thi jeg føler mig ganske overbevist om, at den højtærede Regering vil forlænge Huslejeloven i dens nuværende Skikkelse og altsaa ikke gaa med til nogen Art Forringelse af den, men jeg tror, som sagt, det vil være nyttigt at berolige Befolkningen, fordi der er fremkommet saadanne Meddelelser om, at det ene af Regeringspartierne trykker paa Regeringen for at faa den til at slaa ind paa en farlig Politik. Det vilde være ønskeligt, om den højtærede Indenrigsminister samtidig vilde kunne give nogle Oplysninger om de mere vidtgaaende Planer, som er fremme i Boligkommissionen, til Ordning af hele det store Boligspørgsmaal, idet den nuværende Situation jo maa afløses af en anden — man har i Boligkommissionen længe arbejdet med Planer i saa Henseende.

Det er kun de mest nærliggende Spørgsmaal, jeg har villet fremdrage, fordi jeg forstaaer, at det er Regeringens Mening, at inden det kommende Valg er det kun de mest nærliggende Spørgsmaal, den vil beskæftige sig med. Men alle de Forhold, som jeg her har nævnt, er Forhold, som melder sig øjeblikkelig, og hvor det er nødvendigt, eller i alt Fald meget ønske-

ligt, at Rigsdagen kender Regeringens Standpunkt saa snart som muligt. Den højtærede Statsminister har jo direkte udtalt, at større Reformarbejder vil den lade ligge hen. Jeg forstaaer deraf, at man i hvert Fald ikke for Tiden kan vente nogen Genfremsættelse af forskellige af de Forslag, som blev fremsat af Ministeriet Zahle, men jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, om hans Bemærkning om, at man vil lade andet Arbejde ligge, ogsaa strækker sig til de Lovforslag, som er naaet fra dette Ting til det andet Ting, og som altsaa nu er under Behandling i Landstinget, og som, saaledes som man her i Landet statsretlig forstaaer Stillingen, naar en Opløsning har fundet Sted, vil vende tilbage til dette Ting til tre Behandlinger, hvis de fremmes af Landstinget. Der ligger i det andet høje Ting to Lovforslag, som særlig interesserer mig, nemlig Lovforslaget om Tilsyn med visse Virksomheder — Trustloven — og Beværterlovsforslaget. Begge disse Lovforslag blev vedtaget her i Tinget med Venstres Stemmer og blev ogsaa i Landstinget modtaget særdeles velvilligt af Partiet Venstre. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, om Regeringen ikke vil understøtte Bestræbelser for, at disse Lovforslag fremmes i Landstinget — jeg vil i alt Fald ikke haabe, at Valget af den højtærede Handelsminister betyder, at man villade Arbejdet paa disse to Lovforslag hvile.

Om sin Regerings Politik i al Almindelighed sagde den højtærede Statsminister, at Ministeriet var udgaaet af Venstre, og at det derfor stod paa Venstres Program. Ja, naar man ser paa Ministeriets politiske Hovedstyrke, saa er dette aldeles utvivlsomt — Venstres store gamle Generaler sidder jo i Ministeriet —, men naar man ser paa Udenværkerne, kan man ikke undgaa at bemærke, at der sidder Mænd, hvis Tilknytning til Venstre er af en temmelig ny Dato. Dette gælder de to Minister, jeg tidligere har omtalt, og det gælder ogsaa i høj Grad den højtærede Justitsminister, som den 5. December 1918 afgav den Erklæring i den færøske Kommission, at han da regnede sig for at være konservativ. Jeg skal om den højtærede Justitsminister ikke udtale andet, end at jeg vil haabe, at hans Udnævnelse ikke vil vise sig at være et alvorligt Fejlgreb.

Udgaaet af Venstre, men med denne Tilknytning til konservative Ideer, som næredes for et Par Aar siden, gaar altsaa Ministeriet ind i Ledelsen af vort Lands Poli-